

We neme wer elleke Woensdagaovend praoters, krek as vrogger. Viende 't goed? Ja? Best dan! Dat doen we! 'n Kumke koffie zuwwe d'r altoos bij schinke. Dat kost de kop niet."

— „En dan motte gij ons 's wat meer vertelle van die landloopers", zei Jan van Gêrreve. Ge hed ze al zoveul heure vertelle, as ge smêrreges bij de kjels staot te luustere, as ze ou botterammen opete."

— „'t Gebeurt anders niet duk, Jan, da'k t'r een laot deurpraote. Gemeinlik stoi ik t'r wat bij en wil niks gin gepraot heure. En dan ien de zommer um zes uur, en ien de wienter um zeuve: de poort uut.

— „Dache toch nooit bang bint veur de kjels," zei Kobus wer.

— „Ik loop toch altoos mit 't gelaoje revolver ien de zak, kiek mar: dat wete ze allemaol wel. Wat keek de veldwachter vleje wienter, toen ik 'm vlak veur de voete die zwarte hond van 'm d'r neer lei, die altoos achter de kiepen en ende zat. 'k Had 'm gewaorschouwd. Mar hij wou mien ien 't gevreet loope *), um bij de nije burgemeester wat ien de pas te komme. Hij wiest wel, dat ikke en de burgemeester nou niet zukke spesjaole vrinde zien!"

— „Kunde begriepel!" lachte Kobus en vreef de hand 's ien mekaore. Mar meer zeggen of vraogen over de Grootte Geurt en de burgemeester, dat waogde de kjel toch ok mar niet.

— „Miet, geef ons allemaol nou nog 'n kumke koffie, as ge nog het. En as Jaonus dan werum kumt, breke we op. Schooiers zegde gij, Kobus. Minse zien 't. Daor liep ik veur 'n paor jaor 's ien de konterijje van de beestemêrrek ien Nimwege. Daor kumt zo'n kjel neve me op en sleet aon de pet.

— „Dag boer," zeitie.

— „Ho kjel! zeg ik. Binde gij nou eindelijk 's aon 't wêrrek getrokke?"

— „Gewest! zaidie, mar ik begin gauw wer. Wilde 'n borrel van 'n schooier? vroegtie en keek me êrreg ongedurig aon.

— „Ja! zeg ik, kom mar!. Hij stapt achter me zo'n kroegsken ien, ik bestel d'r twee, we drinke ze uut zonder gepraot, ik vatte pottemenee um te betaole, want ik docht, dat 't zoo gemeind was.

— „Nee! zaidie, i k betaol!. En verechtig, hij dee 't! Ik trooi d'r vorteweg §) uut.

— „'k Heb de grutsten boer uutte Betoew getraktierd, zaidie en wou den andere kant opgaon. Ik drêj me um en zeg:

— „Blief gin schooier! Wor 'n mins!

— „'t Zal gebeure, boer! zaidie. Mien ziede nie mer as schooier!

„Nooit he'k 'm mer gezien. 't Zou me spiete, a'k nog 's heure mos, dat 't toch nog verkeerd mitte kjel gegaon was."

— „Den boer lit z'n eige van 'n schooier traktiere", grunnikte Kobus.

*) dwarsboomen. §) dadelijk.